

begrænsning, har man ikke fundet, at der var behov for disse lokalnævn.

Indførelse af periodevise begrænsninger i fritidsfiskeriet har specielt været drøftet med henblik på forbud i perioder omkring udsætninger, og udvalgets medlemmer har også været enige i, at sådanne begrænsninger bør finde sted.

Man har ment, at det var uhensigtsmæssigt at gennemføre disse begrænsninger ved lovgivning, idet udsætningerne foregår over en 1-2 måneders periode, og ofte udføres med ganske kort varsel.

Organisationerne har erklæret, at de indbyrdes vil kunne løse disse problemer gennem deres lokalforeninger, dels ved forhandlinger, dels ved opslag og annoncering. På denne måde vil foreningerne selv bidrage til, at det lokale element tillægges vægt i den samlede problematik vedrørende fiskepleje og rekreativt fiskeri.

Ved en licensbetaling over postgiro og uden en registrering af de til fritidsfiskeri berettigede personer samt uden en mærkeordning vil man undgå de store administrative omkostninger, som har været forbundet med tidligere forslag om regulering af fritidsfiskeriet. Kvitteringen gælder som dokumentation for retten til at drive fritidsfiskeri. Til gengæld kan bortkomne kvitteringer ikke erstattes.

Det er hensigten ved bekendtgørelse at indføre en generel antalsmæssig begrænsning, som er gældende for hele landet. Såfremt der viser sig at være behov herfor, vil en mærkeordning, som indebærer udlevering af officielle fiskeredskabsmærker samt eventuel registrering af fritidsfiskere, på grundlag af personnumre, kunne indføres.

Bekendtgørelse om redskabsantallet, og at fritidsfiskerne i medfør af den gældende saltvandsfiskerilovs § 21 selv skal mærke redskaberne med navn, adresse og dato for licensindbetalingen, udstedes med virkning fra den 1. januar 1989. Bekendtgørelsen forudses foreløbig at skulle gælde i 2 år, idet man herefter kan vurdere effekten af den samlede regulering af fritidsfiskeriet. Allerede ved udgangen af 1989 vil fiskeriministeren dog anmode § 12 a udvalget om en vurdering af effekten af ordningen med henblik på vurdering af eventuelt behov for fremtidige ændringer af bekendtgørelsen.

Ferskvandsfiskeriforeningen har ikke fundet de begrænsninger, som ligger i lovforslaget, vidtgående nok, og har, uden dog at opnå tilslutning fra anden side, fremsat et forslag om, at fritidsfiskeri kun skulle være tilladt fredag, lørdag og søndag, men til gengæld med et ubegrænset antal redskaber.

Vedrørende indtægter til fiskeplejen har sportsfiskerforbundet principielt fastholdt sit ønske om et fi-

sketegn for alle kategorier af fiskere, men man har af hensyn til ønsket om at finde en løsning accepteret at medvirke til en anden ordning, forudsat at andre grupper af fiskere ligeledes bidrager, og at staten hvert år bevilger et beløb, der svarer til den frivillige indsats.

Danmarks Sportsfiskerforbund har herefter meddelt, at forbundet selv påregner årligt at anvende et beløb af størrelsesordenen 2-3 mill. kr. til formålet. Ferskvandsfiskeriforeningen forventer at anvende ca. 1 mill. kr. årligt. Erhvervsfiskerne bidrager allerede gennem en afgift pr. kg landet laks til aktiviteter inden for fiskeplejen. På fondens budget for 1988 er afsat 764.000 kr. til udsætningsformål. En ålefond er under etablering, og fondens hovedformål vil blive at udsætte ål. Afgiften forventes at blive 1 krone pr. kg landet ål. Dette betyder – med det nuværende fangstniveau – en indtægt til fonden på ca. 1,5 mill. kr. årligt. Disse bidrag til fiskeplejen samt den bevilling, der vil kunne stilles til rådighed, suppleres af indtægterne fra fritidsfiskerilicensen.

Danmarks Sportsfiskerforbunds, Ferskvandsfiskeriforeningens for Danmark, Laksefondens og Ålefondens bidrag til fiskeplejen administreres af foreningerne og fondene selv, medens Fiskeriministeriet (Danmarks Fiskeri- og Havundersøgelser), kun direkte skal administrere licensmidlerne samt de af staten ydede supplerende midler.

For at sikre en målrettet indsats for fiskeplejen, der tilgodeser formålet – en aktiv bestandspleje – mest muligt, samtidig med at så mange fiskere som muligt får udbytte af arbejdet, skal der foretages en samlet planlægning. Ansvaret herfor påhviler fiskeriministeren efter rådgivning fra det udvalg, der nedsættes i medfør af lovforslagets § 12 a. Dette har der været tilslutning til i det rådgivende § 12, stk. 4 udvalg, dog har Sportsfiskerforbundet ønsket bemærket, at alle penge til udsætninger m.v. – også sportsfiskerforbundets egne midler – burde indgå i en fælles pulje, som § 12 a udvalget skal have bestemmende indflydelse på. Man er enig i, at midlerne skal anvendes til fiskepleje og til den dertil knyttede forskning, men havde ønsket, at udvalget skulle have egentlig besluttende myndighed over midlerne. Sportsfiskerforbundet kan dog acceptere, at de penge, som Laksefonden selv har opkrævet, skulle undtages fra en sådan ordning.

Ved et forsigtigt skøn om, at mindst ca. 20.000 personer vil løse licens til fritidsfiskeri, vil dette betyde en indtægt på ca. 5 mill. kr. årligt.

Anvendelsen af samtlige de midler, som skal bruges til fiskepleje, forventes at blive en fortsættelse af det arbejde, der er udført af Danmarks Fiskeri- og